

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 487

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 mai 2022

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 4 din 18 ianuarie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ”	2–4		699. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea Metodologiei privind inițierea, programarea, achiziția, elaborarea, avizarea, aprobarea și valorificarea reglementărilor tehnice și a rezultatelor activităților specifice în construcții, precum și pentru aprobarea cuantumului indemnizației de participare a membrilor în comitetele tehnice de specialitate și în comitetul tehnic de coordonare generală, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 3.363/2020	10
Decizia nr. 145 din 16 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. 68 ⁵ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice	4–9		1.003. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea și completarea art. 7 din anexa nr. 2 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale.....	11
			1.286. — Ordin al ministrului sănătății pentru stabilirea componenței și atribuțiilor comisiilor de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională	12–15
			2.900. — Ordin al ministrului culturii pentru acreditarea Muzeului Țării Crișurilor Oradea — Complex Muzeal.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 4

din 18 ianuarie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 2.740/196/2015* al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.291D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în raport cu cele statuate prin Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018, și de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în raport cu cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 591/R din 19 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.740/196/2015*, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de**

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unor recursuri.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 147 alin. (4) din Constituție, efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produc, cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv, pornite ulterior publicării deciziei (20 iulie 2017).

6. Ulterior publicării acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, în considerentele căreia s-a reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, a condiționat aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 de pornirea procesului civil după publicarea acesteia, instanța supremă neavând competența de a se pronunța în legătură cu efectele deciziei Curții Constituționale sau de a da dezlegări obligatorii care contravin acesteia, și că, în urma pronunțării și publicării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă.

7. Având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, pe de o parte, respectiv de Curtea Constituțională, pe de altă parte, deopotrivă obligatorii pentru instanțele judecătorești, se pune problema admisibilității sau, dimpotrivă, a inadmisibilității recursurilor declarate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei pornite anterior publicării deciziei (20 iulie 2017), recursuri nesoluționate până la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018.

8. Norma legală în raport cu care problema poate fi rezolvată este reprezentată de art. 27 din Codul de procedură civilă, prin raportare la modul în care acesta a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Or, în contextul existenței celor două decizii potrivnice mai sus menționate, se impune tranșarea conflictului de către Curtea Constituțională, pe calea controlului de neconstituționalitate a posteriori vizând art. 27 din Codul de procedură civilă, în

interpretarea dată de instanța supremă, interpretare care vine în contradicție cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție.

9. Cât privește sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp a acestuia, instanța autoare a excepției de neconstituționalitate reține că, în lumina Deciziei nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de instanța supremă, Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 nu ar produce efecte în litigiul dedus judecării în cauză, având în vedere data la care acesta a fost pornit, anterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei respective. În aceste condiții, în cauză ar deveni incidente dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în forma anterioară pronunțării deciziei Curții Constituționale, dispoziții care instituie pragul valoric de 1.000.000 lei. Or, impunerea unui prag valoric al cererii deduse judecării pentru accesul la calea de atac a recursului încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii, instituit de art. 16 alin. (1) din Constituție, punându-i pe aceștia într-o situație diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 17 iulie 2018.

14. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl reprezintă dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”. Prevederile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și*

activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

15. Dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 au fost modificate prin art. III pct. 3 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1074 din 18 decembrie 2018. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, urmează să fie analizate dispozițiile legale criticate, în forma anterioară acestei modificări.

16. În opinia instanței autoare a excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 147 alin. (4) referitor la efectele deciziilor Curții Constituționale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constatat că prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale.

18. Prin această decizie, Curtea a reținut, în esență, că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprima în mod expres calea de atac a recursului în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv a fost constatată neconstituțională (prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017), aceasta continuă să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. Curtea Constituțională a apreciat că o asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii în timp a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

19. De asemenea, Curtea a mai reținut că realizarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unui control de constituționalitate implicit al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală.

20. Față de data invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, care este anterioară pronunțării Deciziei nr. 874 din 18 decembrie 2018, și având în vedere soluția de admitere pronunțată de Curtea Constituțională prin această decizie, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, urmează să fie respinsă, ca devenită inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

21. Sub acest aspect, este de subliniat faptul că, de principiu, chiar dacă, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este respinsă ca devenită inadmisibilă, decizia anterioară de constatare a neconstituționalității poate reprezenta motiv de revizuire conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 301 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 558 din 28 iulie 2014, paragraful 20, Decizia nr. 497 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 18 noiembrie 2014, paragraful 32, sau Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 2.740/196/2015* al Curții de Apel Galați — Secția I civilă.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, ridicată, din oficiu, în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 ianuarie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 16 martie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului

22. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în acestea, Curtea constată că este inadmisibilă, având în vedere prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, în condițiile în care, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale.

auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. 68 din Legea nr. 567/2004, excepție ridicată de Georgeta Bușoi în Dosarul nr. 39.716/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Aneta Balta, Elena Maria Bungărdean și Elena Manole în Dosarul nr. 3.641/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și de Aurica Costea în Dosarul nr. 33.293/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 747D/2019, nr. 1.019D/2019 și nr. 2.756D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 2 noiembrie 2021, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu, și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată când Curtea a dispus conexarea dosarelor nr. 1.019D/2019 și nr. 2.756D/2019 la Dosarul nr. 747D/2019 și, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și în aplicarea art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus întocmirea de adrese către curțile de apel pentru a comunica jurisprudența instanțelor judecătorești în materie, a amânat pronunțarea pentru data de 23 noiembrie 2021 și, ulterior, pentru aceleași motive, pentru data de 27 ianuarie 2022. La această din urmă dată, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 23 februarie 2022, iar, ulterior, în temeiul dispozițiilor art. 51 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 9 martie 2022, după care, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 16 martie 2022, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

3. Prin încheierile din 8 martie 2019 și 8 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 39.716/3/2018 și nr. 33.293/3/2018, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.** Excepția a fost ridicată de Georgeta Bușoi într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind recalcularea pensiei și de Aurica Costea într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații referitoare la decizia de pensionare, aflată în stadiul procesual al apelului.

4. Prin Încheierea din 28 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.641/30/2018, **Tribunalul Timiș — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 și ale art. 68 din Legea nr. 567/2004.** Excepția a fost ridicată de reclamantele Aneta Balta, Elena Maria Bungărdean și Elena Manole într-o cauză având ca obiect obligația de a face, respectiv obligarea părților la eliberarea unei adeverințe și la rectificarea deciziilor de pensionare aflate în plată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin, în esență, că pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate, conform prevederilor Legii nr. 567/2004, se actualizează ori de câte ori se majorează salariul de bază brut lunar al personalului auxiliar de specialitate în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului, cu menținerea numai a sporurilor intrate în baza de calcul la acordarea pensiei de serviciu. Însă, din 3 aprilie 2011 și până la 17 mai 2018, fostul angajator — Înalta Curte de Casație și Justiție — nu a solicitat actualizarea pensiei de serviciu a autoarelor excepției de neconstituționalitate din dosarele nr. 747D/2019 și nr. 2.756D/2019.

6. Se arată că la data de 10 iunie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Legea nr. 130/2015, care completează prevederile Legii nr. 567/2004 în ceea ce privește pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești. Se afirmă că, prin dispozițiile acestei legi, pensia de serviciu a personalului auxiliar de specialitate se recalculează prin actualizarea pensiei la nivelul

anului 2018 și din oficiu, în fiecare an, concomitent cu modificările valorii punctului de pensie, cu procentul corespunzător ratei de inflație utilizat la stabilirea valorii punctului de pensie, conform prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

7. Se susține că prevederile Legii nr. 130/2015 nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive, contrar principiilor consacrate prin dispozițiile constituționale ale art. 20 și 53. Așadar, reglementarea unei astfel de dispoziții ce vizează o anumită parte a pensionarilor grefieri conduce la instituirea unui tratament discriminatoriu. Se afirmă că, practic, un grefier pensionat în același timp cu autoarele excepției, cu aceeași încadrare, care nu a beneficiat de hotărâri judecătorești prin care s-a menținut pensia de serviciu stabilită inițial, are o pensie mai mare decât cei care au beneficiat de aceste hotărâri judecătorești. Mai mult, pensia de serviciu a acestuia se majorează anual, prin actualizarea dispusă din oficiu. Prin urmare, pensionarul care a ocupat funcția de personal auxiliar de specialitate și a beneficiat de hotărâri judecătorești cu privire la menținerea pensiei de serviciu stabilite inițial este discriminat din punctul de vedere al cuantumului acesteia, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă.

8. Se apreciază că, în temeiul dispozițiilor de lege criticate, s-au dispus măsuri neunitare și discriminatorii pentru aceeași categorie de personal, încălcându-se principiile universalității și egalității și aplicându-se un tratament degradant, prevederile discriminatorii ale art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 fiind invocate de către părțile pentru a nu da curs cererilor ce le sunt adresate.

9. Se consideră că, având în vedere interpretarea dată dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015, interpretare ce afectează substanța dreptului la pensie, este necesară o clarificare a înțelesului și a modului de interpretare și de aplicare a normei criticate, așa încât să conducă la stabilirea corectă a tuturor drepturilor, „inclusiv a coeficientului valorii de referință sectorială de care beneficiază grefierii în activitate”.

10. În final, în Dosarul nr. 1.019D/2019 se afirmă că se invocă și excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 68 din Legea nr. 567/2004, cu ultimele modificări, deoarece încalcă dispoziții imperative ale Constituției prevăzute în art. 15, art. 16 și art. 22”.

11. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale,** contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Tribunalul Timiș — Secția I civilă** își exprimă opinia în sensul că, prin dispozițiile art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 și cele ale art. 68 din Legea nr. 567/2004, nu sunt încălcate prevederile art. 15, 16 și 22 din Constituție.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât excluderea de la recalcularea drepturilor de pensie rezultând din prevederile de lege criticate conduce la instituirea unui tratament discriminatoriu, fără nicio justificare rezonabilă și obiectivă. Astfel, dispoziția legală ce exclude de la recalculare pensiile de serviciu ale persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive ignoră faptul că o asemenea pensie de serviciu se stabilește tot pe baza prevederilor legale incidente în materia drepturilor de pensie ale grefierilor, intervenția instanțelor de judecată fiind necesară tocmai pentru că au fost nesocotite dispozițiile legale de către casa de pensii la momentul emiterii deciziilor contestate.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. Prin Adresa nr. 8.781 din 4 noiembrie 2021, Curtea Constituțională, în temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a solicitat curților de apel să comunice hotărâri judecătorești prin care acestea și tribunalele din circumscripția lor au soluționat cereri având ca obiect stabilirea pensiei/actualizarea pensiei/obligația de a face/contestare decizie de pensionare, formulate în temeiul Legii nr. 130/2015.

17. Curțile de apel, ca răspuns la solicitarea formulată de către Curtea Constituțională, au comunicat jurisprudența solicitată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, înscrisurile aflate la dosare, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozițiilor încheierilor de sesizare, dispozițiile art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015, și ale art. 68 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Însă, având în vedere notele autoarelor excepției din Dosarul nr. 1.019D/2019, depuse în susținerea acesteia, potrivit cărora se invocă și neconstituționalitatea „art. 68 din Legea nr. 567/2004, cu ultimele modificări”, Curtea reține că acestea vizează de fapt dispozițiile art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004, care reglementează condițiile de acordare a pensiei de serviciu. Dispozițiile art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 au următorul cuprins: *„Prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive.”*

20. În opinia autoarelor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 privind universalitatea, ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 22 referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că Legea nr. 567/2004 a prevăzut, în redactarea inițială a art. 68, acordarea pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea. Prin art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010,

s-a dispus transformarea acestor pensii de serviciu în pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000. Ca urmare, pensiile personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea au fost recalculat în temeiul principiului contributivității. Abrogând Legea nr. 19/2000, Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, a abrogat totodată, prin art. 196 lit. f), și dispozițiile art. 68—68¹ alin. (2) și ale art. 68²—68⁴ din Legea nr. 567/2004. Pensiile acordate personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea au fost acordate, în continuare, pe principii contributive, în temeiul Legii nr. 263/2010. Ulterior, considerând că se impune acordarea din nou a pensiei de serviciu personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, personalului de specialitate criminalistică și personalului care ocupă funcții auxiliare de specialitate criminalistică, precum și tehnicienilor criminaliști din cadrul parchetelor, legiuitorul, prin art. I din Legea nr. 130/2015, prevede completarea Legii nr. 567/2004 cu art. 68⁵ care stabilește condițiile acordării acestui drept.

22. Anterior modificărilor operate prin Legea nr. 130/2015, unii grefieri, printre care și autoarele excepției de neconstituționalitate, au obținut în instanță anularea operațiunilor de recalculare și revizuire realizate în temeiul Legii nr. 119/2010 și menținerea în plată a pensiilor de serviciu acordate în baza Legii nr. 567/2004, în forma inițială.

23. Curtea reține că, prin Decizia nr. 502 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 5 noiembrie 2018, paragraful 22, a constatat că odată cu acordarea din nou a dreptului la pensie de serviciu, Legea nr. 130/2015 a stabilit totodată și condițiile în care acesta se acordă, însă aceste dispoziții nu reprezintă o repunere în fondul activ al legislației a dispozițiilor abrogate ale art. 68 din Legea nr. 567/2004, ci o reglementare nouă, de sine stătătoare, care își produce efectele de la intrarea sa în vigoare pentru viitor. Totodată, la paragraful 25, Curtea a reținut că persoanele prevăzute la art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015, respectiv personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea, al fostelor notariate de stat, precum și al fostelor arbitraje de stat sau departamentale sunt cele care, la data intrării în vigoare a legii, beneficiază de o categorie de pensie din sistemul public de pensii și au obținut pensia de serviciu în temeiul Legii nr. 130/2015. Din contră, persoanele menționate în ipoteza art. II alin. (6) din aceeași lege beneficiază de pensia de serviciu în baza hotărârilor judecătorești având ca temei legislația anterioară Legii nr. 130/2015. Prin urmare, temeiurile legale ale acordării dreptului la pensia de serviciu sunt diferite în cazul celor două categorii de persoane. Or, situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 861 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007).

24. Astfel, analizând conținutul normativ al Legii nr. 130/2015, Curtea observă că aceasta reglementează două ipoteze: art. I al legii vizează ipoteza acordării pentru viitor a pensiei de serviciu persoanelor care vor îndeplini condițiile prevăzute de lege și art. II al legii — normă cu caracter tranzitoriu și reparativ — se referă la ipoteza persoanelor în privința cărora pensiile de serviciu aflate în plată au fost transformate în pensii contributive, conform prevederilor Legii nr. 119/2010, precum și

la cea a persoanelor care nu au beneficiat de o pensie de serviciu ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010 și a Legii nr. 263/2010.

25. Așadar, Curtea reține că, potrivit art. II alin. (5) din Legea nr. 130/2015, în situația persoanelor prevăzute la alin. (1)—(4) ale aceluiași articol, care îndeplinesc condițiile impuse de lege, pensia de serviciu se acordă la cerere, se cuvine și se plătește începând cu luna următoare înregistrării acesteia la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință a solicitantului sau, după caz, la casa de pensii sectorială competentă.

26. Analizând prevederile Legii nr. 130/2015, Curtea observă că pentru beneficiarii unei pensii din sistemul public [vizați de norma tranzitorie reprezentată de art. II alin. (1) din Legea nr. 130/2015] baza de calcul al pensiei de serviciu o reprezintă media salariilor de bază brute lunare din ultimele 12 luni anterioare lunii în care se depune cererea de pensionare, realizate de personalul auxiliar de specialitate aflat în activitate în condiții identice de funcție, vechime, grad sau treaptă și nivel al instanței sau parchetului unde a funcționat solicitantul înaintea eliberării din funcția de personal auxiliar de specialitate, precum și media sporurilor, în procent, avute în ultimele 12 luni anterioare lunii în care acesta a fost eliberat din funcție.

27. Referitor la actualizarea pensiei de serviciu, potrivit art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, astfel cum a fost completată prin art. I din Legea nr. 130/2015, acesta se realiza *„din oficiu, în fiecare an, odată cu modificările valorii punctului de pensie, cu procentul corespunzător ratei inflației utilizat la stabilirea valorii punctului de pensie, conform prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie de serviciu mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.”*

28. Curtea observă că, ulterior, dispozițiile art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004 au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2017 privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul pensiilor de serviciu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 7 august 2017, în sensul că *„Pensia de serviciu se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.”* Totodată, potrivit art. VIII alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1332 din 31 decembrie 2020, și art. XLIII alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1202 din 18 decembrie 2021, prin derogare de la art. 68⁵ alin. (10) din Legea nr. 567/2004, în anii 2021 și 2022 pensiile de serviciu stabilite în condițiile legii nu se actualizează cu rata medie anuală a inflației.

29. Curtea reține că, potrivit art. 68⁵ alin. (15) din Legea nr. 567/2004, prevederile acestei legi, referitoare la pensii, se completează cu cele ale legislației privind pensiile din sistemul public de pensii cu privire la modalitățile de stabilire și plată, la modificarea, suspendarea, reluarea, încetarea, recuperarea sumelor încasate necuvenit și jurisdicția. Astfel, potrivit art. 107 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, în situația în care, ulterior stabilirii și/sau plății drepturilor de pensie, se constată diferențe între sumele stabilite și/sau plătite și cele legal cuvenite, casa teritorială de pensii operează, din oficiu sau la solicitarea

pensionarului, modificările ce se impun, prin decizie de revizuire. De asemenea, potrivit art. 107 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, pensia poate fi recalculată prin adăugarea veniturilor și/sau a stagiilor de cotizare, perioadelor asimilate stagiilor de cotizare prevăzute de lege și prin valorificarea altor documente de natură să conducă la modificarea drepturilor de pensie, nevalorificate la stabilirea acesteia. Totodată, potrivit art. 107 alin. (4) din Legea nr. 263/2010, pensionarii pentru limită de vârstă care, după data înscrierii la pensie, realizează stagiul de cotizare, pot solicita recalcularea pensiei, în condițiile legii.

30. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015, formulată din perspectiva unui tratament discriminatoriu reglementat în privința categoriei pensionarilor grefieri care au obținut în instanță, prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, hotărâri judecătorești definitive, acordarea pensiei de serviciu, Curtea constată temeinicia acesteia din perspectiva argumentelor ce vor fi prezentate.

31. Astfel, cu privire la principiul egalității în drepturi, Curtea Constituțională a reținut într-o jurisprudență constantă, începând cu Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 476 din 8 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 11 iulie 2006, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011, sau Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014, paragraful 55, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23). Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea în acest sens Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001, Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019). Nesocotirea principiului egalității are drept consecință neconstituționalitatea discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Curtea a mai stabilit că discriminarea se bazează pe noțiunea de „excludere de la un drept” (Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 21 octombrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 25 februarie 1994), iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 685 din 28 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 11 iulie 2012, Decizia nr. 164 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr. 681 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014). În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de

persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat. Așadar, Curtea a reținut că sintagma „fără privilegii și fără discriminări” din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite, astfel cum s-a arătat mai sus. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în *Cauza Marckx împotriva Belgiei*, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în *Cauza D.H. și alții împotriva Republicii Cehe*, paragraful 175, Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în *Cauza Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60, Hotărârea din 16 martie 2010, pronunțată în *Cauza Carson și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 61).

32. Aplicând aceste statuări în prezenta cauză, Curtea constată că excluderea persoanelor care beneficiază de pensia de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive de la dreptul/posibilitatea recalculării sau actualizării drepturilor de pensie conduce la instituirea unui tratament discriminatoriu, fără nicio justificare obiectivă și rezonabilă. Prin excluderea instituită, legiuitorul a ignorat faptul că pensia de serviciu stabilită în temeiul unei hotărâri judecătorești se întemeiază pe aceleași prevederi legale pe baza cărora autoritatea administrativă competentă — casa de pensii — stabilește drepturile de pensie ale grefierilor.

33. Curtea reține că, prin pronunțarea hotărârii judecătorești, instanța nu face decât să analizeze legalitatea și temeinicia deciziei de pensie emise anterior de către casa de pensii, fără a se transforma în emitentul acestei decizii și fără a aplica alte dispoziții legale decât cele care stau la baza deciziilor emise de casele de pensii. Prin urmare, existența unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, definitive, prin care s-a menținut în plată pensia de serviciu stabilită inițial nu poate justifica ulterior aplicarea unui tratament diferențiat titularului dreptului de pensie din perspectiva dreptului la recalculare sau actualizare.

34. Având în vedere aceste argumente, Curtea constată că excluderea de la dreptul/posibilitatea recalculării sau actualizării drepturilor de pensie a persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești, reglementată de art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015, creează o discriminare, fără nicio justificare obiectivă și rezonabilă, în cadrul aceleiași categorii de beneficiari ai pensiei de serviciu, respectiv grefieri. Ca atare, dispozițiile art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără discriminări.

35. Curtea constată că remediul constituțional specific, în ipoteza constatării neconstituționalității discriminării, în prezenta cauză, îl reprezintă acordarea beneficiului recalculării sau actualizării drepturilor de pensie și persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești.

36. Totodată, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate stabilind că prevederile Legii nr. 130/2015 nu se aplică persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu în temeiul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile sau, după caz, al hotărârilor judecătorești definitive contravin și prevederilor constituționale ale art. 124 și 126 referitoare la înfăptuirea justiției și la instanțele judecătorești. Astfel, cu privire la efectele hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de

justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească — desemnând tocmai rezultatul activității judiciare — reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătorești. Prin urmare, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională. Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de către autoritățile publice. Or, a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției (a se vedea în acest sens Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2012, Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013, și Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, paragraful 24). De asemenea, Curtea a stabilit că sensul art. 124 alin. (1) din Constituție este acela că organele care înfăptuiesc justiția și care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, sunt instanțe judecătorești trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în sfera publică și în circuitul civil. Dispoziția constituțională consacră principiul legalității actului de justiție și trebuie corelată cu prevederea art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, și cu cea a art. 124 alin. (3) din Constituție, care prevede alte două principii constituționale: independența judecătorului și supunerea lui numai legii (a se vedea în acest sens Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, precitată).

37. Aplicând aceste considerente de principiu rezultate din jurisprudența sa la speță, Curtea reține că dispoziția legală criticată lipsește de efecte juridice hotărârea judecătorească prin care s-au stabilit, odată cu dreptul la pensie de serviciu, implicit toate consecințele ce decurg din acordarea acestuia, inclusiv actualizarea sau recalcularea acesteia. Astfel, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese și un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept și de eficientizare a normelor de drept substanțial, având în vedere că, în procesul de aplicare a legii, scopul interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete la care norma juridică respectivă se referă și în a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme. Așadar, nicio altă autoritate nu poate controla, anula ori modifica o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau o măsură dispusă de instanță ori de un judecător, în legătură cu activitatea de judecată. Or, dispozițiile criticate, lipsind de efecte juridice hotărârile judecătorești prin care s-a stabilit dreptul la pensie de serviciu, inclusiv dreptul/posibilitatea recalculării sau actualizării acesteia, contravin principiului înfăptuirii justiției în numele legii și principiului realizării justiției numai prin instanțele judecătorești, principii consacrate la nivel constituțional în art. 124 și 126.

38. În ceea ce privește prevederile art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004, criticate în Dosarul nr. 1.019D/2019, Curtea reține că autoarele excepției de neconstituționalitate s-au limitat în motivarea acesteia la trimiterea la dispozițiile constituționale, fără să arate, în mod concret, în ce constă contrarietatea astfel reclamată. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă, ce va cuprinde trei elemente: „textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. (...) În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia”. De aceea, Curtea a constatat că, în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține, în mod rezonabil, existența unei

minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele trei elemente menționate.

39. Însă, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autoare. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că *«sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți»*”.

40. În consecință, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, Curtea constată că nu se poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, așa încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004 este inadmisibilă.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Georgeta Bușoi în Dosarul nr. 39.716/3/2018 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Aneta Balta, Elena Maria Bungărdean și Elena Manole în Dosarul nr. 3.641/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă și de Aurica Costea în Dosarul nr. 33.293/3/2018 al Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. II alin. (6) din Legea nr. 130/2015 pentru completarea Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68⁵ din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Aneta Balta, Elena Maria Bungărdean și Elena Manole în Dosarul nr. 3.641/30/2018 al Tribunalului Timiș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Timiș — Secția I civilă și Curții de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru modificarea Metodologiei privind inițierea, programarea, achiziția, elaborarea, avizarea, aprobarea și valorificarea reglementărilor tehnice și a rezultatelor activităților specifice în construcții, precum și pentru aprobarea cuantumului indemnizației de participare a membrilor în comitetele tehnice de specialitate și în comitetul tehnic de coordonare generală, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 3.363/2020

În conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 și ale art. 4 alin. (1) și (2) din Regulamentul privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor art. 43 alin. (7) și (8) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale cap. I lit. A pct. 4 nr. crt. 1 din anexa nr. I la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 pct. 31) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite prezentul ordin.

Art. I. — Metodologia privind inițierea, programarea, achiziția, elaborarea, avizarea, aprobarea și valorificarea reglementărilor tehnice și a rezultatelor activităților specifice în construcții, precum și pentru aprobarea cuantumului indemnizației de participare a membrilor în comitetele tehnice de specialitate și în comitetul tehnic de coordonare generală, aprobată prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației nr. 3.363/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 16 iulie 2020, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 9, alineatul (3) va avea următorul cuprins:**

„(3) Structura comitetelor tehnice de specialitate este prevăzută în anexa nr. I.2; comitetele tehnice de specialitate se

organizează pe cerințe legate de modelarea informatică a clădirilor, alunecări de teren și mecanica pământurilor și structurat pe cerințe fundamentale aplicabile, pe domenii/subdomenii de construcții și pe specialități pentru instalațiile aferente construcțiilor, fiind formate din specialiști desemnați de instituții publice, autorități autonome, universități și organizații profesionale de profil. Reprezentanții organizațiilor patronale din domeniul construcțiilor pot participa la ședințele comitetelor tehnice de specialitate, în calitate de invitați, fără drept de vot.”

2. **Anexa nr. I.2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 2 mai 2022.
Nr. 699.

ANEXĂ
(Anexa nr. I.2 la metodologie)

STRUCTURA comitetelor tehnice de specialitate (C.T.S.)

C.T.S. A — Rezistență mecanică și stabilitate, cu subcomisii formate pentru următoarele domenii de construcții și instalații:

- subcomisia construcții civile, industriale, agricole*);
- subcomisia construcții aferente rețelelor edilitare și de gospodărie comunală;
- subcomisia construcții căi de comunicații terestre și construcții aferente transportului pe șine;
- subcomisia construcții și amenajări hidrotehnice;
- subcomisia construcții și amenajări de îmbunătățiri funciare.

C.T.S. B — Siguranța în exploatare pentru construcții, cu subcomisii formate pentru următoarele domenii de construcții și instalații:

- subcomisia construcții civile, industriale, agricole;
- subcomisia construcții aferente rețelelor edilitare și de gospodărie comunală;
- subcomisia construcții căi de comunicații terestre și construcții aferente transportului pe șine;
- subcomisia construcții și amenajări hidrotehnice;
- subcomisia construcții și amenajări de îmbunătățiri funciare.

C.T.S. C — Securitate la incendiu pentru construcții în toate domeniile, respectiv pentru instalații în toate specialitățile

C.T.S. D, G — Igienă, sănătate, mediu înconjurător și utilizare sustenabilă a resurselor naturale pentru toate domeniile și toate specialitățile de construcții și instalații

C.T.S. E — Economie de energie și izolare termică pentru toate domeniile și toate specialitățile de construcții și instalații

C.T.S. F — Protecție împotriva zgomotului în construcții pentru toate domeniile și toate specialitățile de construcții și instalații

C.T.S. Af — Alunecări de teren și mecanica pământurilor

C.T.S. BIM — Modelarea informatică a clădirilor

*) Cu reprezentanți atât pentru construcții cu structura de rezistență din beton, beton armat, zidărie, lemn, cât și pentru construcții cu structura de rezistență din metal, lemn și alte materiale compozite.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea și completarea art. 7 din anexa nr. 2 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale**

Având în vedere prevederile:

— Regulamentului (UE) nr. 651/2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 972/2020 al Comisiei din 2 iulie 2020 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013 în ceea ce privește prelungirea aplicării sale și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 651/2014 în ceea ce privește prelungirea aplicării sale și ajustările relevante;

— Hotărârii Guvernului nr. 311/2022 privind intensitatea maximă a ajutorului de stat regional în perioada 2022—2027 pentru investiții inițiale,

în temeiul art. 20 alin. (2) din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările ulterioare, și al art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 7 din anexa nr. 2 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 1 octombrie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Intensitatea maximă admisă a ajutorului de stat regional ce poate fi acordat, pentru investițiile inițiale realizate în parcurile industriale, întreprinderilor mari în perioada 2022—2027, astfel cum sunt definite în reglementările din domeniul ajutorului de stat, se stabilește după cum urmează:

a) 50% în cazul regiunilor de dezvoltare prevăzute la alin. (1) lit. c)—f);

b) 40% în cazul regiunilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b);

c) 30% în cazul regiunii de dezvoltare prevăzute la alin. (1) lit. g);

d) 45% pentru următoarele localități din județul Ilfov: Periș, Ciolpani, Snagov, Gruiu, Nuci, Grădiștea, Petrăchioaia, Dascălu, Moara Vlăsiei, Balotești, Corbeanca, Buftea, Chitila, Glina, Cernica, Dobroești și Pantelimon;

e) 35% pentru următoarele localități din județul Ilfov: Ciorogârla, Domnești, Cornetu, Bragadiru, Dărăști-Ilfov, Jilava, 1 Decembrie, Copăceni, Vidra, Berceni și Clinceni.”

2. Alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Intensitățile maxime ale ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (2¹) pot fi majorate cu până la 20 de puncte procentuale pentru întreprinderile mici sau cu până la 10 puncte procentuale pentru întreprinderile mijlocii.”

3. După alineatul (3¹) se introduc două noi alineate, alineatele (3²) și (3³), cu următorul cuprins:

„(3²) Intensitățile maxime majorate ale ajutoarelor pentru întreprinderile mici și mijlocii nu se aplică ajutoarelor acordate pentru proiectele mari de investiții, ale căror cheltuieli eligibile depășesc echivalentul în lei al sumei de 50 de milioane de euro.

(3³) Intensitățile maxime ale ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (2¹) pot fi majorate cu 10 puncte procentuale în cazul următoarelor regiuni la nivel de județ, clasificate conform nomenclatorului unităților teritoriale de statistică, denumite în continuare «regiuni NUTS 3», care s-au confruntat cu o pierdere a populației de peste 10% în perioada 2009—2018: județele Bistrița-Năsăud, Maramureș, Sălaj și Satu Mare (Regiunea de dezvoltare Nord-Vest); județul Alba (Regiunea de dezvoltare Centru); județele Bacău, Botoșani, Neamț, Suceava și Vaslui (Regiunea de dezvoltare Nord-Est); județele Brăila, Buzău, Galați, Tulcea și Vrancea (Regiunea de dezvoltare Sud-Est); județele Călărași, Ialomița, Prahova și Teleorman (Regiunea de dezvoltare Sud-Muntenia); județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea (Regiunea de dezvoltare Sud-Vest Oltenia), județele Caraș-Severin și Hunedoara (Regiunea de dezvoltare Vest).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

București, 10 mai 2022.

Nr. 1.003.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru stabilirea componenței și atribuțiilor comisiilor de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională**

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 7.407/2022 al Direcției generale de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 157² alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Comisia de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, denumită în continuare *Comisia*, se constituie la nivelul direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București, în conformitate cu dispozițiile art. 157² din Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Comisia prevăzută la art. 1 este formată din:

1. președinte: directorul executiv al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București;

2. 3 membri, după cum urmează:

a) consilier juridic din cadrul direcției de sănătate publică județene și a municipiului București sau persoană cu studii juridice, după caz;

b) medic primar/specialist de medicina muncii din direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București sau conducătorul Compartimentului de evaluare a factorilor de risc din mediul de viață și de muncă, după caz;

c) medic primar/specialist de medicina muncii din cadrul unităților sanitare din județul respectiv;

3. secretar — referent din cadrul direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București.

Art. 3. — Componența nominală a Comisiei se stabilește prin decizie a directorului executiv al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București.

Art. 4. — Atribuțiile Comisiei de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 5. — Modelul deciziei Comisiei de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională este prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 6. — Cheltuielile aferente activității Comisiei (suportul logistic, cheltuielile materiale necesare pentru desfășurarea activității secretariatului Comisiei) vor fi suportate de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, după caz.

Art. 7. — Cheltuielile de deplasare pentru îndeplinirea sarcinilor membrilor Comisiei se suportă de către instituțiile din care provin.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

TRIBUȚIILE
Comisiei de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare
a cazului de boală profesională

CAPITOLUL I

Atribuțiile Comisiei de soluționare a contestațiilor
procesului-verbal de cercetare a cazului de boală
profesională

Art. 1. — Comisia de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională (*Comisia*) are următoarele atribuții:

a) analizează fiecare contestație în parte, urmărind aplicarea corectă a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, privind cercetarea cazului de boală profesională;

b) soluționează, întocmește și eliberează decizia privind contestația procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, cu concluzia „admis/respins”.

CAPITOLUL II

Activitatea Comisiei

Art. 2. — Comisia se poate întruni în ședințe cu prezență fizică sau prin utilizarea mijloacelor la distanță videoconferință sau teleconferință.

Art. 3. — În situația în care ședința va fi organizată prin utilizarea mijloacelor la distanță, contestația, împreună cu dosarul de cercetare pentru declararea bolilor profesionale, va fi transmisă prin poșta electronică membrilor Comisiei.

Art. 4. — Pregătirea ședinței este asigurată de secretarul Comisiei, care ține evidența contestațiilor înregistrate în ordine cronologică într-un registru cu această destinație.

Art. 5. — Președintele Comisiei fixează termenul ședinței, în maximum 30 de zile calendaristice de la data depunerii contestației.

Art. 6. — (1) Procesul-verbal al fiecărei ședințe cuprinde indicarea cauzei, data, ora și locul ședinței, numele membrilor Comisiei, indicarea documentelor prezentate în ședință, precum și rezoluțiile pronunțate în timpul ședinței.

(2) Procesul-verbal se întocmește în 2 exemplare: un exemplar se atașează la dosarul de cercetare, iar un exemplar rămâne în arhiva instituției.

(3) Procesul-verbal se semnează de către toți participanții, indiferent de forma de desfășurare a ședinței, cu prezență fizică sau organizată prin videoconferință sau teleconferință. În cazul în care ședința se desfășoară prin videoconferință sau teleconferință, procesul-verbal se semnează prin semnătură electronică sau e-mail de confirmare, după caz.

Art. 7. — (1) Comisia soluționează contestația procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, cu concluzia „admis/respins”, cu majoritate simplă de voturi.

(2) Deciziile sunt consemnate în registrul Comisiei care cuprinde: numărul și data rezoluției, numărul contestației, concluzia „admis/respins”.

Art. 8. — Decizia prin care se soluționează contestația se întocmește în 3 exemplare semnate de toți membrii prezenți ai Comisiei și se păstrează după cum urmează: un exemplar se transmite contestatarului prin poștă cu confirmare de primire, un exemplar se atașează la dosarul de cercetare, un exemplar rămâne în arhiva instituției.

Art. 9. — Deciziile sunt trimise în format electronic către Institutul Național de Sănătate Publică — Centrul Național de Monitorizare a Riscurilor din Mediul Comunitar (CNMRMC) — Secția sănătate ocupațională și informare toxicologică.

CAPITOLUL III

Procedura de depunere a contestațiilor

Art. 10. — Angajatorul sau reprezentantul acestuia ori, după caz, persoana fizică autorizată în cazul profesiilor liberale sau lucrătorul ori asigurătorul poate contesta procesul-verbal de cercetare a cazului de boală profesională în termenul prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, de la data de la care a luat cunoștință, pe orice cale, de conținutul actului.

Art. 11. — (1) Contestația se face în scris către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București de pe raza administrativ-teritorială în care s-a realizat cercetarea cazului de boală profesională.

(2) Contestatarul depune contestația la registratura direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București care a emis actul contestat sau prin poștă, cu confirmare de primire.

(3) Contestația se redactează în limba română și cuprinde următoarele elemente:

a) datele de identificare ale contestatarului: numele și prenumele, CNP, domiciliul, adresa de corespondență, telefon, e-mail sau, după caz, unitatea economică, sediul, CUI, reprezentantul legal;

b) obiectul contestației;

c) motivele care stau la baza contestației (în fapt și în drept);

d) data și semnătura.

(4) Contestația va fi însoțită de documente ce susțin motivele ce stau la baza contestației (copii conforme cu originalul).

CAPITOLUL IV

Incompatibilități

Art. 12. — Este considerat incompatibil cu calitatea de membru în Comisie:

a) medicul în specialitatea medicina muncii din direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București care a emis documentul contestat;

b) medicul în specialitatea medicina muncii din clinica/secția de medicina muncii sau cabinetul de medicina muncii din structura spitalelor care a semnalat diagnosticul prezumtiv de boală profesională;

c) medicul în specialitatea medicina muncii care asigură asistența de medicina muncii la unitatea respectivă;

d) orice medic în specialitatea medicina muncii aflat în relație de incompatibilitate prin rudele sau afinii până la gradul IV inclusiv ai celor implicați.

CAPITOLUL V

Confidențialitatea informațiilor

Art. 13. — Întreaga procedură de analiză a contestațiilor este confidențială.

Art. 14. — Membrii Comisiei respectă prevederile legislative referitoare la confidențialitatea datelor privind diagnosticul pacienților, conflictul de interese și prevederile Regulamentului (UE) nr. 679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

Art. 15. — Încălcarea confidențialității de către membrii Comisiei atrage sancțiuni profesionale și administrative, conform dispozițiilor legale.

Direcția de Sănătate Publică

COMISIA DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR PROCESULUI-VERBAL DE CERCETARE A CAZULUI DE BOALĂ PROFESIONALĂ

Către contestatar

DECIZIE

Prin prezenta, Comisia de soluționare a contestațiilor procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională, denumită în continuare *Comisia*, reprezentată prin:

- președinte: —, director executiv al direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București;
- membri: —, consilier juridic din cadrul direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București sau persoană cu studii juridice, după caz;
-, medic primar/specialist de medicina muncii din direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București sau conducătorul Compartimentului de evaluare a factorilor de risc din mediul de viață și de muncă, după caz;
-, medic primar/specialist de medicina muncii din cadrul unităților sanitare din județ;
- secretar: —, referent din cadrul direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București,

a analizat la data de Contestația nr. formulată de către împotriva Procesului-verbal nr. din data de, întocmit de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care infirmă/confirmă caracterul profesional al bolii semnalate prin Fișa de semnalare BP1 nr. din data de, și, în temeiul art. 157² din Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, a constatat următoarele:

1. TERMEN DE DEPUNERE A CONTESTAȚIEI

În temeiul art. 157¹ din Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, contestația a fost înregistrată la Comisie în termen de zile de la data de la care a luat cunoștință de conținutul procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională.

2. DOSARUL DE CERCETARE

În temeiul art. 159 din Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, dosarul de cercetare care a stat la baza emiterii Procesului-verbal de cercetare a cazului de boală profesională nr. din data de, eliberat de către direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, îndeplinește/nu îndeplinește prevederile art. 159 din Hotărârea Guvernului nr. 1.425/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

Dosarul de cercetare	Observații (document prezent/lipsă/incomplet)
a) opisul documentelor din dosar	
b) fișa de semnalare BP1	
c) documente care certifică ruta profesională, precum: copie de pe carnetul de muncă, extrase din Registrul general de evidență a salariaților, adeverințe	
d) documente care atestă expunerea profesională, precum: copie de pe fișa de identificare a factorilor de risc profesional, adeverințe și, după caz, nivelul măsurat al noxelor sau noxa identificată	
e) istoricul stării de sănătate la locul de muncă, cum ar fi: documentul eliberat de medicul de medicina muncii care asigură asistența de medicina muncii la unitatea respectivă, după caz	
f) document medical care precizează diagnosticul prezumtiv de boală profesională, respectiv: biletul de ieșire emis de clinica/secția de medicina muncii din structura spitalelor sau referat medical în cazul în care bolnavul nu a fost internat	

MINISTERUL CULTURII

ORDIN
pentru acreditarea Muzeului Țării Crișurilor Oradea —
Complex Muzeal

În baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 2.761/2.790/D.P.C. din 12.04.2022,

în conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Țării Crișurilor Oradea — Complex Muzeal, cu sediul în municipiul Oradea, județul Bihor.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Lucian Romașcanu

București, 5 mai 2022.
Nr. 2.900.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

